

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Estońskiej**(Sprawa C-328/09)**

(2009/C 297/21)

*Język postępowania: estoński***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. van Beek, K. Saaremäel-Stoilov)*Strona pozwana:* Republika Estońska**Żądania strony skarżącej**

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2004/113/WE⁽¹⁾ z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Estońska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 17 tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Estońskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy do prawa krajowego upłynął dnia 21 grudnia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 373, s. 37.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 8 lipca 2009 r. w sprawie T-219/07, DSV Road NV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 7 września 2009 r. przez DSV Road NV**(Sprawa C-358/09 P)**

(2009/C 297/22)

*Język postępowania: niderlandzki***Strony***Wnoszący odwołanie:* DSV Road NV (przedstawiciele: adwokaci A. Poelmans i G. Preckler)*Druga strona postępowania:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania wnoszącego odwołanie**

Wnoszący odwołanie żąda:

- stwierdzenia dopuszczalności i zasadności odwołania;
 - uchylenia w całości wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 8 lipca 2009 r. w sprawie T-219/07.
- Gdyby — w razie uchylenia wyroku Sądu — Trybunał miał postanowić, że sam rozstrzygnie sprawę co do istoty:
- stwierdzenia nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 24 kwietnia 2007 r. dotyczącej wniosku Królestwa Belgii [nr REC 05/02, C(2007) 1776], na mocy której stwierdzono, że należy dokonać retrospektywnego pokrycia należności celnych przywózowych w wysokości 168 004,65 EUR, stanowiących przedmiot wniosku Królestwa Belgii z dnia 12 sierpnia 2002 r., i że należności te nie mogą zostać umorzone oraz
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania obydwu instancji.

Zarzuty i główne argumenty1. W zakresie dotyczącym art. 220 ust. 2 lit. b) WKC⁽¹⁾

Zarzut pierwszy: Stosując art. 220 ust. 2 lit. b) WKC Sąd nie uwzględnił wykładni tego przepisu dokonanej przez Trybunał w wyroku z dnia 9 marca 2006 r.⁽²⁾, w szczególności w zakresie dotyczącym ciężaru dowodu na okoliczność, że nieprawidłowe świadectwa zostały wydane na podstawie niewłaściwego przedstawienia faktów przez eksportera, ponieważ zgodnie z tym wyrokiem ciężar dowodu spoczywa bezsprzecznie na organach celnych, które zamierzają dokonać retrospektywnego pokrycia należności, a ponadto dowód ten powinien zostać przeprowadzony poprzez przedstawienie obiektywnych oryginałów dokumentów.

W związku z tym Sąd uchybił art. 220 ust. 2 lit. b) WKC i błędnie zastosował prawo wspólnotowe, w konsekwencji je naruszając. Dlatego też do Trybunału należy usunięcie tego błędu w stosowaniu prawa.

Zarzut drugi: przeprowadzając badanie przedstawionego mu dowodu Sąd przyjął w każdym razie błędną koncepcję, ponieważ wskazany dowód nie spełnia wymogów art. 220 ust. 2 lit. b) WKC w świetle wykładni Trybunału z dnia 9 marca 2006 r.⁽³⁾.

W związku z tym Trybunał dokonał błędnej oceny prawnej przedstawionego mu dowodu i w konsekwencji naruszył prawo wspólnotowe.⁽⁴⁾